

פסח

עד שבאו תלמידיהם ואמרו להם רבותינו, הגיע זמן קריאת שמע...

מַעֲשֵׂה בְּרַבִּי אֱלִיעֶזֶר וְרַבִּי יְהוֹשֻׁעַ וְרַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן עֲזַרְיָה וְרַבִּי עֲקִיבָא וְרַבִּי טַרְפוֹן שֶׁהָיוּ מְסֻבִּין בְּבֵנֵי בְּרַק וְהָיוּ מְסַפְּרִים בִּיצִיאַת מִצְרַיִם כָּל אוֹתוֹ הַלַּיְלָה, עַד שֶׁבָּאוּ תַלְמִידֵיהֶם וְאָמְרוּ לָהֶם רַבּוֹתֵינוּ הֵגִיעַ זְמַן קְרִיאַת שְׁמַע שֶׁל שַׁחֲרִית.

אפשר לפרש בס"ד הטעם שהזכירו "זמן קריאת שמע", ולא הזכירו שהגיע 'זמן תפילה'. כי בשלמא תפילה שמא יהיה דינם כרשב"י וחבריו דפטורים, כמו שאמרו בגמרא (שבת יא.), אבל הגיע זמן קריאת שמע שהיא מדאורייתא, ובה חייבים גם אלו הפטורים מתפילה וכמ"ש בגמרא שם. והדגישו לומר "של שחרית", כי בשחרית צריך לומר קודם זמירות וברכות, ואח"כ ברכות שלפניה וצריך שהות רב קודם כדי להתחיל ולהספיק.

עוד יש לומר דיש דעות בתנאים הללו אימתי מתחיל זמן קריאת שמע של שחרית (ע' ברכות ט:). דרבי אליעזר אומר משיכיר בין תכלת לכרתי, ורבי עקיבא אומר משיכיר בין חמור לערוד. ע"ש. ואמרו להם תלמידיהם השתא לכל הדעות שלכם כבר הגיע זמן ק"ש של שחרית, היינו שנתאחר הזמן ממה דאית ליה לכל אחד מכם, ובודאי אפשר כבר לקרוא.

מקור: הרב אלעזר רז שליט"א